

de syge mennesker, der vejer mest, og derfor bør vi forære de befrugtede æg til forskning.

Det er vi uenige i, og det er helt o.k. at være uenige. Vi er uenige dér. Vi siger: Sådan kan man ikke gøre det op. De befrugtede æg, fosteranlæg, er menneskeligt liv. Menneskeligt liv skal vi vise respekt, og derfor kan vi ikke være med til det.

Tværtimod mener vi, at vi skal være med til at fremme forskningen, være med til at fremme behandlingen med befrugtede æg, være med til at fremme fertilitetsbehandlingen, således at der ikke fremkommer overskydende æg. Vi har fra Kristeligt Folkeparti i adskillige omgange ønsket at ændre lovgivningen i den retning, og det håber jeg så at Dansk Folkeparti vil være med til, næste gang vi fremsætter det forslag.

KL 15.40

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til fru Tove Videbæk vil jeg sige: Når vi nu har vægtskålene, så ligger der disse befrugtede æg i den ene og de syge mennesker i den anden. Jeg vil godt bede fru Tove Videbæk sige: Hvilken fremtid er det, der i øjeblikket er for de befrugtede æg i den ene vægtskål, som nu betegnes som tiloversblevne? Hvad er deres fremtid? Og hvad er mulighederne for de syge patienter?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Vedrørende de syge patienter og forskning i det hele taget vil jeg gerne igen understrege, at Kristeligt Folkeparti meget gerne vil være med til at fremme den forskning, som bygger på stamceller, der er udtaget fra navlesnorsblod og eventuelt fra knoglemarvsceller osv. Den vil vi meget gerne være med til at fremme, og vi ønsker, at Danmark skal blive foregangsland på det område.

Vedrørende de befrugtede æg vil jeg gentage, at de befrugtede æg anser vi som menneskeligt liv. I de befrugtede æg ligger alle de egenskaber, der skal til, alle de ting, der skal til for, at det kan blive til menneskeligt liv, at det kan udvikle sig til et lille barn. Hvis sådan et overskydende befrugtet æg bliver sat op i en livmoder, vil det udvikle sig til et barn. Sådan et menneskeligt liv vil vi ikke være med til at bruge som objekt, som ting, som noget, man bare kan skalte og valte med eller gøre ved, hvad man har lyst til.

Hvis vi ser fremad, og hvis vi begynder at give de befrugtede æg til forskerne, er vi bange

for, at det kunne medvirke til, at der kunne komme et pres for at producere flere befrugtede æg i fremtiden. Det er i hvert fald en udvikling, som vi ikke ønsker at være med til at fremme.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror i og for sig, at jeg langt hen ad vejen er enig med fru Tove Videbæk. Det har jeg også været i mange andre sammenhænge, specielt omkring respekten for liv. Men jeg vil godt sige endnu en gang: De der befrugtede æg, som kunne blive til et lille barn, men som ikke bliver det, som bliver destrueret, hvad er det for en skæbne, vi gerne vil give dem, frem for en anden?

Jeg har ikke sagt, at jeg hverken vil skalte eller valte med nogen form for menneskeligt liv.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er helt enig med fru Else Theill Sørensen også langt hen ad vejen, men jeg tror, vi bygger på to forskellige præmisser her. For jeg tror, at fru Else Theill Sørensen bygger på den præmis, at det er o.k., at der er overskydende æg, men det er ikke o.k. for Kristeligt Folkeparti. Det har vi forsøgt at komme til livs ved forskellige forslag, vi er kommet med. Vi synes også, det er uetisk at destruere befrugtede æg, det synes vi helt afgjort.

Men at én ting er uetisk, og at én ting er forkert, skal ikke få os til at gøre noget yderligere, som er forkert. Der er sket en forkert ting – det er det, vi mener – ved, at der overhovedet eksisterer de overskydende befrugtede æg. Det, at de eksisterer, synes vi er forkert. Men så skal vi ikke på baggrund af noget, der er gjort forkert, gøre noget endnu videre, som er forkert.

Det er simpelt hen en glidebane at komme ud på, og vi ønsker ikke at gå ud på den glidebane. Jeg synes, vi har set rigeligt med glidebane på det her område i de senere år, og vi skal ikke skabe flere glidebaner fremover.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

I nogle andre lande, eksempelvis Sverige, er man gået i gang med forskning på det her område. Hvis vi nu antager, at en dansk patient om 20 år har mulighed for at komme til Sverige og blive behandlet, hvis det lykkes at behandle om 20 år, og vedkommende kommer og beder om tilladelse til at blive behandlet i Sverige, skal vi så sige nej til vedkommende?